

Posudek diplomové práce podané na FHS UK v Praze

Jméno a příjmení: **Bc. Daniel Vališ**

Téma: **Kelti jsou! Diskurzivní a sociální praxe keltománie v českých zemích v 90. letech**

Datum: **srpen 2012**

Oponent: **Doc. Dalibor Antalík, Dr.**

Jako cíl si práce vytyčuje analýzu kulturního fenoménu označovaného jako tzv. keltománie v přesně vymezeném geografickém areálu a časovém rozmezí. Jako metodologický nástroj si autor zvolil aplikaci postupů interpretativní antropologie Clifforda Geertze na dané badatelské pole. To mu umožnilo základní rozpoznání povahy diskursu „keltománie“ jakožto *mytologické konstrukce výpovědi*, jejíž ústrojně prvky (žánry, způsoby argumentace apod.) dále zevrubně zkoumá a poukazuje na jejich charakter ideologických operandů.

Z formálního hlediska je práce vybavena přiměřeným poznámkovým aparátem (celkem 130 odkazů pod čarou) a strukturovanou bibliografií. Obě zmíněné části jsou zpracovány náležitým způsobem. Oponent oceňuje ne vždy samozřejmou skutečnost, že v předkládané práci nenalezl prakticky žádné gramatické chyby, závažnější překlepy či nepřesnosti v interpunkci. Text je sepsán čtivě, nikoli však v latině „žurnalistickém“ stylu.

Struktura Vališova výkladu je napořád sevřená. Jednotlivé části na sebe vždy logicky navazují, jsou symetricky rozvržené, nikde není poskytován prostor nadbytečným exkursům. Úvod a závěr spolu promyšleně korespondují. Zkrátka a dobře: práce má sympatický „tah na branku“. Podobně poměr mezi představením reálií a jejich metodickým uchopováním v odborné diskusi je většinou vyvážený. Jen v ojedinělých případech dochází k vychýlení pomyslného kyvadla na jednu stranu.

Práce obsahuje antropologicky relevantní zhodnocení analyzovaného materiálu prakticky na každé straně. Autor je umí formulovat samostatně, se strízlivou erudicí a sympatickým nadhledem. Ke zkoumaným pozicím jiných badatelů se staví kriticky, aniž by se je pokoušel latině dehonestovat nebo naopak bezmyšlenkovitě přejímat. Je schopen zaujímat vlastní stanoviska a hájit je náležitými argumenty. Jejich promyšlení je pak očividně výsledkem jeho soustředěného zájmu o danou problematiku.

Práce představuje relativně specializovanou studii. Primárně se zabývá aplikací jednoho svébytného interpretačního postupu na konkrétní danosti v jednom přesně vymezeném kulturním areálu. „Neutápí se“ však ani v striktně geertzovském, ani ve výlučně „keltomanském“ diskursu. A co víc: autor dokáže vyhmátnout a pojmenovat též problémy univerzálnějšího rázu.

Snad jen jedinou kritickou poznámku na závěr si oponent neodpustí: snaha autora o celostný výklad občas působí téměř předimenzovaným dojmem – uvědomíme-li si, že ve své práci analyzuje pouze mediální obraz daného fenoménu. A tak kupříkladu teze o *evropotvorné* utilitarizaci „keltománie“ je dle oponenta poněkud nadnesená. Spatřovat ve volbě data pořádání kulturní slavnosti *à la celtique* na „Den evropského historického dědictví“ evropotvorný záměr jistě možné je (s.59n). Avšak našinci nemůže netanout na mysli ani obyčejná pragmatičnost pořadatele vzhledem k účtování dotací čerpaných z EU ...

Závěr: Autor dostal dle oponenta cíli, který si vytyčil, nejen zdařilým způsobem, ale návrh má jeho práce i potřebný „šmrnc“. Proto oponent doporučuje předloženou bakalářskou práci k obhajobě a její klasifikaci navrhuje stupněm **výborně**.